

ban ez a kérdés fel sem vehető. Ilyen kérdés nincs is, csak bennünk! De mondja, kolléga úr, hogy el ne felejtsem, mi a véleménye önnek; aki ilyen kérdéseket döngget, mint mi, milyen messzire mehet el kísérleteivel? Egészen addig, amíg tudományát szolgálni tudja? Vagy van valami más határ is? Az előbb erkölcsről beszélt. Gondolja, hogy van más erkölcs is, miret a megismerése? — Tibold hosszan, kutatóan nézett Iván szeme közé. Aztán mégis, gyerekesen elnevette magát, elővillantva sok fehér fogát s Ivánnak az asztalon álló poharához barátságosan hozzákocantotta a sajátját.

KARINTHY FERENC

VEDÁMAI VIGALMAK

*Vedáma városában élni halni jó
Estéknént nagy ködöt köhint reánk a tó.
Halászok hangja ballag ablukunk alatt
A parton lent ellépegett száz gondolat
Itt minden bölcseségünk elmúlatható.*

*Lehullt az első hó a kedves karcsú teste
Lukat szagyat belé, a hídnek iveit
Libbenve lépjük át — mily súlytalan repesve
Jön ránk a tél körénk terül a vaskos este
Szobánkba vetve könnyű fénye selymeit.*

*Ki tervel itt — nem lelhetünk itt szebb halált
Mást mint a tűnő testvér pillanat talált.
A kedves hölgy más tagját újabb kellemét
Kutatta minden perc amíg kutas szemét
Éledve inni kezdte lám a holtravált.*

*Vedáma városán felejtett évek élnek
A hó alatt a bomló mult bimbói érnek
Alant tüzetrakó halászok hangja ég
Madár surran száz szárnya leng a szélnek
Fülembé súgja mind hány szárnycsapás az ég.*

ROZGONYI IVÁN